

รวมกฎหมายสารระเหย

ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย

พ.ศ. ๒๕๓๓

และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

กองควบคุมวัตถุเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

คำนำ

จากสภาพปัญหาการใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ดำเนินการให้มีการปรับปรุงพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน และขณะนี้ได้มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วเมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐ กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงได้จัดทำหนังสือรวมกฎหมายสารระเหย ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยปรับปรุงเนื้อหาจากเล่มเดิมซึ่งได้จัดพิมพ์เมื่อปี ๒๕๔๘ ให้เป็นปัจจุบัน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือรวมกฎหมายสารระเหยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสารระเหยแก่ผู้สนใจทั่วไปด้วย

กองควบคุมวัตถุเสพติด
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กันยายน ๒๕๕๐

สารบัญ

หน้า

ตอนที่ ๑ พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	๑ - ๒๖
● พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)	๓ - ๑๑
● พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	๑๒ - ๑๗
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒	๑๘ - ๑๙
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓	๒๐ - ๒๑
● พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๒ - ๒๕
ตอนที่ ๒ กฎกระทรวง	๒๗ - ๓๔
● กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓	๒๙ - ๓๐
● กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (<u>ยกเลิก</u>)	๓๑
● กฎกระทรวง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๒ - ๓๔

ตอนที่ ๓ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม		๓๕ - ๕๓
● ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๓)	เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ ป้องกันการใช้สารระเหย ตามความในพระราชกำหนด ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (<u>ครบวาระแล้ว</u>)	๓๗
● ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๓)	เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของ สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ เป็นสารระเหย (<u>ยกเลิก</u>)	๓๗
● ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓)	เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (<u>ยกเลิก</u>)	๓๗
● ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓)	เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ ผู้ติดสารระเหย (<u>ยกเลิก</u>)	๓๗
● ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔)	เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของ สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ เป็นสารระเหย (<u>ยกเลิก</u>)	๓๘
● ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔)	เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม) (<u>ยกเลิก</u>)	๓๘
● ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔)	เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ สารระเหยของกลาง (<u>ยกเลิก</u>)	๓๘
● ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๔)	เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (เพิ่มเติม) (<u>ยกเลิก</u>)	๓๘

- ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ (เพิ่มเติม) (ยกเลิก) ๓๙
- ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ครบวาระแล้ว) ๓๙
- ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม) (ยกเลิก) ๓๙
- ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ (ยกเลิก) ๓๙
- ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง (เพิ่มเติม) (ยกเลิก) ๔๐
- ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ๔๐ - ๔๒
- ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙) เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ครบวาระแล้ว) ๔๓
- ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ (ยกเลิก) ๔๓

- ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ (ยกเลิก) ๔๓
- ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ๔๔
- ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ (ยกเลิก) ๔๔
- ฉบับที่ ๒๐ (พ.ศ. ๒๕๔๖) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ๔๕
- ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๖) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย ๔๖
- ฉบับที่ ๒๒ (พ.ศ. ๒๕๔๖) เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ๔๗ - ๕๑
- ฉบับที่ ๒๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗) เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ครบวาระแล้ว) ๕๒
- ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ๕๓

ตอนที่ ๑

พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

และ

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.
๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชกำหนด

ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย

“ผู้ติดสารระเหย” หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกาย หรือจิตใจเป็นประจำ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปู หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนแปลง แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดสารระเหย ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

“ขาย” หมายความว่า รวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือมีไว้เพื่อขายด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหยตาม

พระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๓

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสาระหาย เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าอาจนำไปใช้หรือได้นำไปใช้เพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ

(๒) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสาระหาย

(๓) กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสาระหาย

(๔) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

^(๒)มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการใช้สาระหาย”

ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

^(๒) มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรี
ในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การออกประกาศตามมาตรา ๔

(๒) การกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารระเหย หรือการบำบัดรักษา

(๓) การวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

(๔) การออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนดนี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

^(๔)**มาตรา ๑๑** เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามมาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตสารระเหยต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

^(๓) มาตรา ๙ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๔) มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๓ ผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ สารระเหยที่ผู้ขายจะขายนั้นต้องมีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้จัดให้มีที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ อยู่ครบถ้วน

^(๔)**มาตรา ๑๕** ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูดดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ อาจยึดสารระเหย ภาษาบรรจุ หรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหย และบรรดาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า หรือการขาย ในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหย อำนวยความสะดวกตามสมควร

^(๖)**มาตรา ๒๐** ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

^(๔) มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๖) มาตรา ๒๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๓)มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๔)มาตรา ๒๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๕)มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๑๐)มาตรา ๒๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^(๑๑)มาตรา ๒๔/๒ ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยได้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลดังกล่าวจนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจาก พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึง กรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา

^(๓) มาตรา ๒๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๔) มาตรา ๒๓/๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๕) มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๑๐) มาตรา ๒๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๑๑) มาตรา ๒๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความใน มาตรา ๑๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

^(๑๒) **มาตรา ๒๕ ทวิ** ในกรณีที่มีการยึดสาระหายตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและพนักงาน อัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็น เจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้สาระหายนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้ กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่ กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้าผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าเป็นเจ้าของแท้จริงและ ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสาระหายแก่เจ้าของ ถ้าสาระหาย นั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

^(๑๓) **มาตรา ๒๕ ตริ** ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับสาระหายต่อศาลและไม่ได้มีการ โต้แย้งเรื่องประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสาระหาย ถ้าศาลชั้นต้นมีคำ พิพากษาหรือคำสั่งให้ริบสาระหาย ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมี คำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบสาระหายนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย ทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

^(๑๔) **มาตรา ๒๖**

^(๑๕) **มาตรา ๒๗**

^(๑๖) **มาตรา ๒๘**

^(๑๒) มาตรา ๒๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^(๑๓) มาตรา ๒๕ ตริ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓

^(๑๔) มาตรา ๒๖ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๑๕) มาตรา ๒๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

^(๑๖) มาตรา ๒๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑๗) มาตรา ๒๙

(๑๘) มาตรา ๓๐

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง
และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้
กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ
นายกรัฐมนตรี

(๑๗) มาตรา ๒๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

(๑๘) มาตรา ๓๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๓

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันได้มีการนำสาระหายหรือวัตถุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปสาระหายผสมหรือเจือปนอยู่ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางอุตสาหกรรมหรือทางอื่น ไปใช้สุด ตม หรือวิธีอื่นใด อันก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากแก่ผู้สุด ตม โดยเฉพาะเยาวชน ประกอบกับยังไม่มีกฎหมายใช้บังคับแก่สาระหายโดยเฉพาะ สมควรที่จะดำเนินการป้องกันการใช้สาระหายไปในทางที่ไม่ถูกต้อง และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยขายสาระหายแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีซึ่งมิใช่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน หรือขาย จัดหา หรือให้สาระหายแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสาระหายไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีเป็นผู้เยาว์ซึ่งไม่รู้ผิดชอบชั่วดีเหมือนผู้ใหญ่ จึงอาจใช้สาระหายในทางที่ผิดได้ง่าย และผู้ขาย จัดหา หรือให้สาระหายแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสาระหาย เป็นบุคคลที่มีส่วนสนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวกระทำผิด สมควรแก้ไขบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวไว้ให้โทษเหมาะสมขึ้น นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สาระหาย โดยให้อธิบดีกรมคุมประพฤติหรือผู้แทน และอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางสาระหายที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดมาตามพระราชกำหนดนี้หรือตามกฎหมายอื่นทั้งในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล และในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล ทำให้เป็นภาระหน้าที่แก่กระทรวงสาธารณสุขในการเก็บรักษา และดูแลของกลางสาระหายดังกล่าวและทำให้รัฐต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเพื่อการเก็บรักษาและดูแลสาระหายเหล่านั้นมิให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการยึดสาระหายตามกฎหมายนี้หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและไม่มีผู้ใดมาอ้างเป็นเจ้าของภายในเวลาที่กำหนดให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้รับของกลางสาระหาย ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องรอให้คดีถึงที่สุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

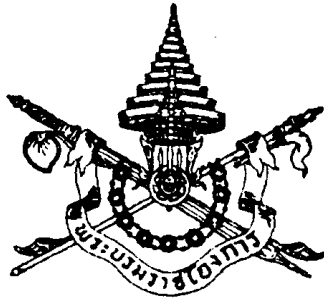
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๑๓ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่บัตรนั้นหมดอายุ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๑ ก ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพปัญหาการใช้สารระเหย บำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน สมควรปรับปรุงพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้เหมาะสมกับสภาวะการณปัจจุบัน โดยให้โอกาสแก่ผู้ใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจได้สมัครใจเข้ารับการรักษาในสถานพยาบาล และยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับรักษา เพื่อให้ผู้ใช้สารระเหยดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และเมื่อได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วมีโอกาสกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข โดยให้ถือว่าผู้เสพเป็นผู้ป่วย และโดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กกำหนดว่า เด็ก คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กมากยิ่งขึ้น จึงห้ามขายสารระเหยแก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการดำเนินการ จึงปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย รวมทั้งให้อำนาจรัฐมนตรีวางระเบียบเกี่ยวกับการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาในสถานพยาบาล และประกาศกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ กับได้ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกำหนด

ป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓

เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สาระหาย
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดป้องกันการใช้สาระหาย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สาระหาย” หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสาระหาย
“ผู้ติดสาระหาย” หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สาระหายบำบัดความต้องการของร่างกาย
หรือจิตใจเป็นประจำ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นนั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปูรง หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนรูป
แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดสาระหาย ซึ่งรวมตลอดถึง
การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

“ขาย” หมายความว่า รวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทาง
การค้า หรือมีไว้เพื่อขายด้วย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔
 “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหยตาม
 พระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้
 “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย
 เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าอาจนำไปใช้หรือได้นำไปใช้เพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ

(๒) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือ
 ผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

(๓) กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๔) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย”
 ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวง
 พาณิชยกรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน
 อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน
 เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน เป็นกรรมการ กับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง
 อีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
 มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงาน
 คณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
 กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่

ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบ

วิชาชีพเวชกรรม

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรี
ในเรื่องต่อไปนี้

- (๑) การออกประกาศตามมาตรา ๔
- (๒) การกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารระเหย หรือ การบำบัดรักษา
- (๓) การวางระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล
- (๔) การออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนดนี้
- (๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามมาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตสารระเหยต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ ผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ สารระเหยที่ผู้ขายจะขายนั้นต้องมีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้จัดให้มีที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ อยู่ครบถ้วน

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายสาระหายแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือให้สาระหายแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสาระหาย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สาระหายบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สาระหายบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสาระหายในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ อาจยึดสาระหาย ภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อที่บรรจุสาระหายหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสาระหาย และบรรดาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า หรือการขาย ในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสาระหาย อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสาระหายผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษตามมาตรา ๒๔ แต่ให้ศาลมีอำนาจที่จะดำเนินการต่อไปนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือนผู้กระทำความผิดนั้นแล้วปล่อยตัวไป และถ้าศาลเห็นสมควรจะเรียกบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่ผู้กระทำความผิดนั้นอาศัยอยู่มาตักเตือนด้วยก็ได้

(๒) ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ให้ศาลมีคำสั่งให้ส่งผู้กระทำความผิดนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษา

มาตรา ๒๗ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล ตามมาตรา ๒๖ (๒) ถ้าหลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวกลับมาได้ ให้ดำเนินการตามระเบียบว่าด้วยการบำบัดรักษาและการควบคุมผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลซึ่งออกตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุก หรือพิพากษาว่ามีความผิดแต่รอการกำหนดโทษ หรือรอการลงโทษผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี หรือในกรณีที่ศาลลงโทษปรับเพียงอย่างเดียว ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ศาลจะสั่งให้ส่งตัวผู้ติดยาเสพติดนั้นไปรับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลจนกว่าจะครบขั้นตอนการบำบัดรักษาก็ได้ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกหรือสั่งให้กักขังแทนค่าปรับ ให้นับระยะเวลาการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลเป็นระยะเวลาจำคุกหรือกักขังแทนค่าปรับด้วย

มาตรา ๒๙ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี ซึ่งอยู่ในระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามมาตรา ๒๘ ถ้าหลบหนีจากสถานพยาบาลดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดนั้นยังเป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ศาลจะสั่งตามมาตรา ๒๘ ก็ได้

มาตรา ๓๐ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ ที่มีอายุเกินสิบเจ็ดปี ถ้ากระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ อีกภายในระยะเวลาหนึ่งปีหลังจากที่ได้รับการบำบัดรักษาจนหายแล้ว ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

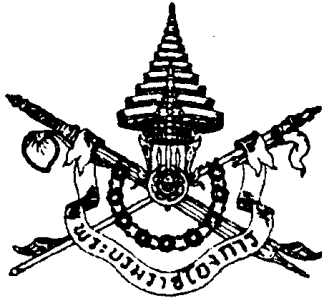
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๓)

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันได้มีการนำสารระเหยหรือวัตถุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมีสารระเหยผสมหรือเจือปนอยู่ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางอุตสาหกรรมหรือทางอื่น ไปใช้สูดดม หรือวิธีอื่นใด อันก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากแก่ผู้สูดดม โดยเฉพาะเยาวชน ประกอบกับยังไม่มีกฎหมายใช้บังคับแก่สารระเหยโดยเฉพาะ สมควรที่จะดำเนินการป้องกันการนำสารระเหยไปในทางที่ไม่ถูกต้อง และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๒

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย
พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย”
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทน
กระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้แทน อธิบดีกรมการ
แพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมคุมประพฤติหรือผู้แทน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดี
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือ
ผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้แทน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่า
ห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงาน คณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้ สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๒๓ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน สามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

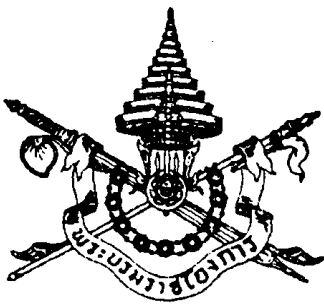
ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๑ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๒)

ได้นำความใหม่ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมไปพิมพ์เพิ่มและพิมพ์แทนความเดิมที่ยกเลิกไว้ตามลำดับแล้ว

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยขยายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปี ซึ่งมีใช้เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน หรือขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็น ผู้ติดสารระเหยไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้ที่มีอายุไม่เกินสิบเจ็ดปีเป็นผู้เยาว์ยังไม่รู้ผิดชอบชั่วดีเหมือนผู้ใหญ่ จึงอาจใช้ สารระเหยในทางที่ผิดได้ง่าย และผู้ขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย เป็นบุคคลที่มี ส่วนสนับสนุนให้บุคคลดังกล่าวกระทำความผิด สมควรแก้ไขบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนบทบัญญัติดังกล่าวให้รับโทษเหมาะสม ขึ้น นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย โดยให้อธิบดีกรมคุมประพฤติหรือ ผู้แทน และอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน เข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย เพื่อให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕ ทวิ และมาตรา ๒๕ ตริ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๒๕ ทวิ ในกรณีที่มีการยึดสารระเหยตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและพนักงานอัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึด ให้สารระเหยนั่นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้

กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่
กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้าผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าเป็นเจ้าของแท้จริงและ
ไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสารระเหยแก่เจ้าของ ถ้าสารระเหย
นั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๕ ตรี ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับสารระเหยต่อศาลและไม่ได้มี
การโต้แย้งเรื่องประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย ถ้าศาลชั้นต้นมี
คำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับสารระเหย ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอ
ว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาล
มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รับสารระเหยนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย
ทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

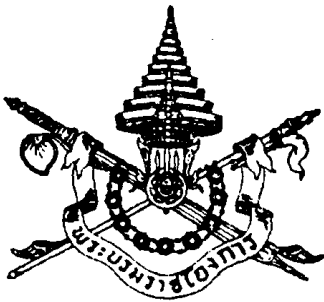
ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓)

ได้นำความใหม่ที่มีการเพิ่มเติมไปพิมพ์เพิ่มไว้ตามลำดับแล้ว

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.
๒๕๓๓ ไม่มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งของกลางสารระเหยที่พนักงานเจ้าหน้าที่
ยึดมาตามพระราชกำหนดนี้หรือตามกฎหมายอื่นทั้งในกรณีที่ไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล และในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล
ทำให้เป็นภาระหน้าที่แก่กระทรวงสาธารณสุขในการเก็บรักษาและดูแลของกลางสารระเหยดังกล่าวและทำให้รัฐต้องสิ้นเปลือง
งบประมาณเพื่อการเก็บรักษาและดูแลสารระเหยเหล่านั้นมิให้สูญหาย ดังนั้น เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและให้
สอดคล้องกับนโยบายของรัฐในการดำเนินคดีให้เป็นไปโดยรวดเร็วและบริสุทธิ์ยุติธรรม สมควรกำหนดให้ในกรณีที่มีการยึด
สารระเหยตามกฎหมายนี้หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลและไม่มีผู้ใดมาอ้างเป็นเจ้าของภายในเวลาที่
กำหนดให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และหากมีการฟ้องคดีต่อศาลเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้รับของกลาง
สารระเหย ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องรอให้
คดีถึงที่สุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในมาตรา ๑๒ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคนเป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) การวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาล”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดยาเสพติด ตามมาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๓ ทวิ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกิน หกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๒ แห่ง พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

“มาตรา ๒๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกิน สี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔/๒ ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ และได้สมัครใจ ขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่าย ปกครองหรือตำรวจ โดยได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และ การดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาลดังกล่าวจนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้ กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และ มาตรา ๓๐ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

มาตรา ๑๓ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่บัตรนั้นหมดอายุ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง อุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๑ ก ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐)

ได้นำความใหม่ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมไปพิมพ์เพิ่มและพิมพ์แทนความเดิมที่ยกเลิกไว้ตามลำดับแล้ว

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพปัญหาการใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน สมควรปรับปรุงพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยให้โอกาสแก่ผู้ใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจได้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล และยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับรักษา เพื่อให้ผู้ใช้สารระเหยดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และเมื่อได้รับการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วมีโอกาสกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข โดยให้ถือว่าผู้เสพเป็นผู้ป่วย และโดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กกำหนดว่า เด็ก คือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองเด็กมากยิ่งขึ้น จึงห้ามขายสารระเหยแก่ผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการดำเนินการ จึงปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย รวมทั้งให้อำนาจรัฐมนตรีวางระเบียบเกี่ยวกับการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดยาเสพติดในสถานพยาบาล และประกาศกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ กับได้ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๒

กฎกระทรวง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ผลิตสารระเหย หรือผู้นำเข้าสารระเหย ก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุเป็นภาษาไทย ดังต่อไปนี้

- (๑) คำว่า “ สารระเหย ”
- (๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี
- (๓) ปริมาณที่บรรจุเป็นระบบเมตริก
- (๔) ชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารผสมทั้งหมดในสารระเหย
- (๕) วิธีการใช้ และวิธีเก็บรักษา
- (๖) คำว่า “ คำเตือน ห้ามสูดดม เป็นอันตรายต่อชีวิต ”

ข้อความดังกล่าว ต้องใช้สีที่เห็นได้ชัดเจน และตัดกับสีของภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสำหรับข้อความตาม (๑) และ (๖) นั้น ให้ใช้ตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว

ข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องตรงกับข้อความภาษาไทย และมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ข้อ ๒ สำหรับสารระเหยที่บรรจุในภาษาหรือหีบห่อที่มีขนาดบรรจุเกิน ๕๕๐ มิลลิลิตร หรือ ๕๕๐ กรัม หากมีการจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขแห่งกฎหมายอื่นแล้ว ผู้ผลิตสารระเหยหรือผู้นำเข้าสารระเหย ก่อนนำออกขายจะไม่จัดให้มีข้อความที่ภาษาบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ไพโรจน์ นิงสานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สิปปนนท์ เกตุทัต

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๙๘ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกำหนด ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้ผู้ผลิตสารระเหย หรือผู้นำเข้าสารระเหย ก่อนนำออกขาย จะต้องจัดให้มี ภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ถูกยกเลิกแล้วโดยกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๔๗]

กฎกระทรวง
กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย
พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสอง และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

ข้อ ๒ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด แต่ไม่รวมถึงกรณีที่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามข้อ ๔

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของส่วนราชการซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาคและหน่วยงานของส่วนราชการซึ่งเป็นราชการส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้น นอกจากกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัด

ข้อ ๖ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือเครื่องแบบเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งตนสังกัด

ข้อ ๗ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัตร แต่ต้องไม่เกินหกปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ ๘ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ใช้ได้ต่อไป จนกว่าจะหมดอายุ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สุดารัตน์ เกษราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พินิจ จารุสมบัติ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๖๖ ก วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗)

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ทำกฎกระทรวงกำหนดแบบบัตรประจำตัว
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย
พ.ศ. ๒๕๕๗

(ด้านหน้า)

๕.๕ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

เลขที่.....
(ชื่อส่วนราชการที่ออกบัตร)

วันออกบัตร.... / / บัตรหมดอายุ..... / /

๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๕.๕ ซม.

รูปถ่ายขนาด
๒.๕ x ๓.๐ ซม.

เลขประจำตัวประชาชนของผู้ถือบัตร
.....
ชื่อ
ตำแหน่ง
สังกัด
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

.....

ลายมือชื่อ ตำแหน่ง

หมู์โลหิต ผู้ออกบัตร

๘.๕ ซม.

ตราครุฑสำหรับหน่วยงานราชการที่ออกบัตร

- หมายเหตุ
๑. ตราครุฑสำหรับหน่วยงานราชการที่ออกบัตรมีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก ๓.๕ ซม. วงใน ๒.๕ ซม. ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง ๒ ซม. ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทยระบุชื่อส่วนราชการที่ออกบัตรอยู่ขอบล่างของตรา
 ๒. ให้ประทับตราครุฑสำหรับหน่วยงานราชการที่ออกบัตรด้วยหมึกสีแดงที่มุมล่างด้านขวาของรูป

ตอนที่ ๓

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย
ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[กรรมการคณะนี้พ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๖ แล้ว]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ เป็นสารระเหย

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๔)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓)

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔)

เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ เป็นสารระเหย

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

**เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (เพิ่มเติม)**

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ

ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (เพิ่มเติม)

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย

ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[กรรมการคณะนี้พ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๖ แล้ว]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ

ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๐)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง (เพิ่มเติม)

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘)

เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒
(พ.ศ. ๒๕๓๓) และฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี
หรือผลิตภัณฑ์ เป็นสารระเหย

ข้อ ๒ ให้สารเคมีดังต่อไปนี้ รวมทั้งสารเคมีที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้าง
อย่างเดียวกันเป็นสารระเหย

(๑) อลิฟาติกไฮโดรคาร์บอน (Aliphatic Hydrocarbon) และ อาโรเมติก
ไฮโดรคาร์บอน (Aromatic Hydrocarbon) ได้แก่

๑.๑ โทลูอีน (Toluene) มีชื่อทางเคมีว่า เมทิลเบนซีน (Methylbenzene)
มีสูตรทางเคมีเป็น $C_6H_5CH_3$

(๒) คีโตน (Ketone) ได้แก่

๒.๑ อาซิโตน (Acetone) หรือ ไดเมทิลคีโตน (Dimethyl Ketone) ซึ่งมีชื่อทาง
เคมีว่า 2-โพรพานอน (2-Propanone) มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3COCH_3

๒.๒ เมทิลเอทิลคีโตน (Methyl Ethyl Ketone) หรือ เอ็มอีเค (MEK) หรือเอทิล
เมทิลคีโตน (Ethyl Methyl Ketone) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-บิวทานอน (2-Butanone) มีสูตรทางเคมีเป็น
 $CH_3COCH_2CH_3$

(๑) ๒.๓ ไอโซโพรพิลอะซีโตน (Isopropylacetone) หรือ เมทิลไอโซบิวทิลคีโตน (Methyl Isobutyl Ketone) หรือ เอ็มไอบีเค (MIBK) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 4-เมทิล-2-เพนตาโนน (4-Methyl-2-Pentanone) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COCH}_2\text{CH}(\text{CH}_3)_2$

(๓) เอสเตอร์ (Ester) ได้แก่

๓.๑ เอทิลอะซีเตต (Ethyl Acetate) หรือ อะซีติกอีเทอร์ (Acetic Ether) หรือ อะซีติกเอสเตอร์ (Acetic Ester) มีชื่อทางเคมีว่า อะซีติกแอซิด เอทิลเอสเตอร์ (Acetic Acid Ethyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COOC}_2\text{H}_5$

๓.๒ เซลโลโซลฟ์อะซีเตต (Cellosolve Acetate) หรือ เอทิลีนไกลคอล โมโนเอทิลอีเทอร์อะซีเตต (Ethylene Glycol Monoethyl Ether Acetate) มีชื่อทางเคมีว่า 2-เอทอกซีเอทิลอะซีเตต (2-Ethoxyethyl Acetate) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COOCH}_2\text{CH}_2\text{OC}_2\text{H}_5$

(๒) ๓.๓ เมทิลอะซีเตต (Methyl Acetate) มีชื่อทางเคมีว่า อะซีติกแอซิดเมทิลเอสเตอร์ (Acetic Acid Methyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COOCH}_3$

๓.๔ นอร์มัลบิวทิลอะซีเตต (n-Butyl Acetate) มีชื่อทางเคมีว่า อะซีติกแอซิดบิวทิลเอสเตอร์ (Acetic Acid Butyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COO}(\text{CH}_2)_3\text{CH}_3$

๓.๕ เซคันดารีบิวทิลอะซีเตต (sec-Butyl Acetate) หรือ อะซีติกแอซิดเซคันดารีบิวทิลเอสเตอร์ (Acetic Acid sec-Butyl Ester) มีชื่อทางเคมีว่า อะซีติกแอซิด 1-เมทิลโพรพิลเอสเตอร์ (Acetic Acid 1-Methylpropyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{COOCH}(\text{CH}_3)\text{CH}_2\text{CH}_3$

๓.๖ นอร์มัล-บิวทิลไนไตรท์ (n-Butyl Nitrite) มีชื่อทางเคมีว่า ไนตรัสแอซิดบิวทิลเอสเตอร์ (Nitrous Acid Butyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{CH}_2\text{CH}_2\text{ONO}$

๓.๗ ไอโซ-บิวทิลไนไตรท์ (iso-Butyl Nitrite) มีชื่อทางเคมีว่า ไนตรัสแอซิดไอโซบิวทิลเอสเตอร์ (Nitrous Acid Isobutyl Ester) มีสูตรทางเคมีเป็น $(\text{CH}_3)_2\text{CHCH}_2\text{ONO}$

(๔) อีเทอร์ (Ether) ได้แก่

๔.๑ บิวทิลเซลโลโซลฟ์ (Butyl Cellosolve) หรือ เอทิลีนไกลคอล โมโนบิวทิลอีเทอร์ (Ethylene Glycol Monobutyl Ether) มีชื่อทางเคมีว่า 2-บิวทอกซีเอทานอล (2-Butoxyethanol) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OC}_4\text{H}_9$

๔.๒ เซลโลโซลฟ์ (Cellosolve) หรือ 2-เอทอกซีเอทานอล (2-Ethoxyethanol) มีชื่อทางเคมีว่า เอทิลีนไกลคอลโมโนเอทิลอีเทอร์ (Ethylene Glycol Monoethyl Ether) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OC}_2\text{H}_5$

๔.๓ เมทิลเซลโลโซลฟ์ (Methyl Cellosolve) หรือ เอทิลีนไกลคอล โมโนเมทิลอีเทอร์ (Ethylene Glycol Monomethyl Ether) มีชื่อทางเคมีว่า 2-เมทอกซีเอทานอล (2-Methoxyethanol) มีสูตรทางเคมีเป็น $\text{HOCH}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$

(๑) ลำดับที่ ๒.๓ แก้ไขโดยข้อ ๑ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๕๑)

(๒) ลำดับที่ ๓.๓ แก้ไขโดยข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๕๑)

ข้อ ๓ ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อต่อไปนี้ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีสารเคมีตามข้อ ๒ ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือหลายชนิดผสมอยู่เป็นสารระเหย ได้แก่

- (๑) ทินเนอร์ (Thinners)
- (๒) แลคเกอร์ (Lacquers)
- (๓) กาวอินทรีย์สังเคราะห์ (Synthetic Organic Adhesives) ที่มียางนิโอพรีน (Neoprene Based) หรือสารกลุ่มไวนิล (Vinyl Resin Based) เป็นตัวประสาน
- (๔) กาวอินทรีย์ธรรมชาติ (Natural Organic Adhesives) ที่มียางสนหรือชันสน (Rosin) ยางธรรมชาติ (Natural Rubber หรือ Isoprene) หรือสารเซลลูโลส (Cellulose Compounds) เป็นตัวประสาน
- (๕) ลูกโป่งวิทยาศาสตร์ หรือลูกโป่งพลาสติก (Blowing Balloon)

ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ไชยวัฒน์ สินสุวงศ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เสนาะ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๓ ตอนที่ ๘ ง ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๓๘)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๓๙)

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย
ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[กรรมการคณะนี้พ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๖ แล้ว]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๐

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๔๑)]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๑

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๑)

เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสาระหาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารหาย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๒.๓ ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสาระหาย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ฯลฯ

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความลำดับที่ ๓.๓ ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสาระหาย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๓๘ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

ฯลฯ

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รักเกียรติ สุขธนะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๙๕ ง ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑)
ได้นำความใหม่ที่มีการแก้ไขไปพิมพ์แทนความเดิมที่ยกเลิกไว้ตามลำดับแล้ว

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๑

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ

ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารหาย พ.ศ. ๒๕๓๓

[ประกาศ ฯ ฉบับนี้ถูกยกเลิกแล้วโดยประกาศ ฯ (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๖]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ดังนั้น สถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ประกาศไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน และมีความจำเป็นต้องประกาศกำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลางขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ออกประกาศไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- สำนักงานและวัตถุเสพติด และศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

สุธาธิบดี เกษราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๖)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น สถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนด ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศกำหนดไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควร ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้อง กับสถานพยาบาลที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ (๓) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนด ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้สถานพยาบาลของรัฐที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเป็น สถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนดป้องกันการ ใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ว่าด้วยการบำบัดรักษา และควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น ต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุรารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้
สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศแต่งตั้งไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควรประกาศแต่งตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพปัญหา
ในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.
๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๑
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๑
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓
ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตาม
กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข
- (๔) สาธารณสุขนิเทศก์
- (๕) อธิบดีกรมการแพทย์
- (๖) รองอธิบดีกรมการแพทย์
- (๗) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๘) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๙) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๑๐) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

- (๑๑) อธิบดีกรมสุขภาพจิต
- (๑๒) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต
- (๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๔) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา
- (๑๕) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๑๖) นายแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๑๗) ผู้อำนวยการสำนักยาและวัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๑๙) ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๒๐) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๑) ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๓) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๔) ผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๕) ผู้อำนวยการกองงานด้านอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๖) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในส่วนภูมิภาค
และท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒๗) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐ
- (๒๘) เกษัชกร นักเทคนิคการแพทย์ และนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ โรงพยาบาลของรัฐ
- (๒๙) เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป โรงพยาบาลของรัฐ
- (๓๐) เกษัชกร นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และพนักงานของรัฐตำแหน่งเกษัชกร
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๓๑) เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ กองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
- (๓๒) เกษัชกร นักวิชาการอาหารและยา และพนักงานของรัฐตำแหน่งเกษัชกร
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๓๓) นิติกร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๓๔) เกษัชกร กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
- (๓๕) พนักงานของรัฐตำแหน่งเกษัชกร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาล
สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๓๖) สาธารณสุขอำเภอ/สาธารณสุขกิ่งอำเภอ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๒) รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม
- (๔) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๕) รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๖) เลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๗) รองเลขานุการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจโรงงาน ๑-๔ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๑) ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๓ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๑๒) นักวิชาการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๑๓) วิศวกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๔) นักวิทยาศาสตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๕) นิติกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- (๑๖) อุตสาหกรรมจังหวัด
- (๑๗) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว หรือ ๘ ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด
- (๑๘) เจ้าหน้าที่บริหารงานการอุตสาหกรรม ๗ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๒) รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
- (๔) เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๕) เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (๖) เลขานุการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (๗) ผู้อำนวยการสำนักการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๙) หัวหน้ากลุ่มกิจการพิเศษ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตการศึกษา
- (๑๑) อธิการบดี อธิการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ของสถานศึกษา
ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
- (๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย
- (๕) อธิบดีกรมการปกครอง
- (๖) รองอธิบดีกรมการปกครอง
- (๗) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง
- (๘) ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๙) ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ
สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๐) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวก สำนักการสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง
- (๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๒) หัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มในสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
- (๑๓) ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๔) ผู้อำนวยการส่วนยุทธการและข่าว สำนักผู้อำนวยการกองอาสารักษาดินแดน
กรมการปกครอง
- (๑๕) ผู้อำนวยการส่วนกำลังพลและส่งกำลังบำรุง
สำนักผู้อำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง
- (๑๖) ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักผู้อำนวยการกองอาสารักษาดินแดน
กรมการปกครอง
- (๑๗) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๑๘) รองผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๑๙) ปลัดจังหวัด
- (๒๐) หัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัด
- (๒๑) จำจังหวัด (หัวหน้ากลุ่มปกครองและอำนวยความสะดวก)
- (๒๒) ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง)
- (๒๓) นายอำเภอ
- (๒๔) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ
- (๒๕) ปลัดอำเภอ
- (๒๖) ปลัดเมืองพัทยา

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

- (๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๒) รองปลัดกรุงเทพมหานคร สังกัดราชการสำนักอนามัย
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๕) ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- (๖) ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
- (๗) ผู้อำนวยการกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๘) ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด
สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๙) ผู้อำนวยการเขต กรุงเทพมหานคร
- (๑๐) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร
- (๑๑) ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ในสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร
- (๑๒) ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข
- (๑๓) หัวหน้าฝ่าย สังกัดกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
- (๑๔) หัวหน้าฝ่ายเทคนิค สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
- (๑๕) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร
- (๑๖) หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พินิจ จารุสมบัติ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒ ง วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย
ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) มาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม ประกาศแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้
สารระเหย

- นางสาวเพชรรัตน์ เอกแสงกุล
- นายขจิต ชูปัญญา
- นายปกรณ์ ศิริยง
- นางสาวโอภา วัชรคุปต์
- นายชัยฤทธิ์ กฤษณะ
- นายชัชวาล ศิลปกิจ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พินิจ จารุสมบัติ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๖๗ ง วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๗)

[กรรมการคณะนี้พ้นจากตำแหน่งตามวาระในมาตรา ๖ แล้ว]

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม

(ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๐

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย
ตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) มาตรา ๕ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรม ประกาศแต่งตั้งบุคคลดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันการใช้
สารระเหย

- นายจิณณรงค์ อัครเรืองชัย
- นายชัชวาล ศิลปกิจ
- นายประเวศ อรรถศุภผล
- นางสาวสุนทร วิทยานารถไพศาล
- นายสุรวุฒิ วัฒนา
- นางแสงโฉม เกิดคล้าย
- นายโสภณ เรืองสำราญ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

มรกต กรเกษม

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

โมชิต ปันเปี่ยมรัชฎ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๙๙ ง วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐)